

St. Joseph's Journal of Humanities and Science

ISSN: 2347 - 5331

<http://sjctnc.edu.in/6107-2/>

வாலி திரையிசைப் பாடல்களில் தாய்மை

- பெ. இளையாப்பிள்ளை *

முன்னுரை

குழந்தையாய்..... சிறுமியாய்..... குமரியாய்..... மனைவியாய் வரும் உறவு தாய்மையில் தான் தன்னிறைவு பெறுகிறது.....! பெண்ணுக்குக் கடவுள் வழங்கியிருக்கும் மகத்தான வரம் தாய்மை! ஒரு கரு உருவான நிமிடத்தில் இருந்து, குழந்தையைப் பிரசவிக்கும் நிமிடம் வரையிலான காலம் உண்மையிலேயே ஒரு தாய்க்குக் கிடைக்கும் ஆனந்த அனுபவம். பத்து நிமிடம் சுமந்தால் தோள் கண்துப் போகிறது; பத்து மாதம் சுமந்தாலும் கருவறை கண்பத்தில்லை.....! ஒரு உயிரையே உள்ளே வளரச் செய்யும் உலக அதிசயம் தாய்மை. இத்தகைய சிறப்புடைய தாய்மையைப் போற்றாதவர் எவரும் இல்லை. தாய்மையின் மகத்துவத்தை எத்தனை தத்துவமாய் அறிஞர் பெருமக்கள் போற்றுகிறார்கள். கடவுளைக் கூட சில சமயங்களில் தாற்றுகிறார்கள். ஆனால் எவ்வுலகிலும், ஈன்னேடுத்த தாயை ஒரு போதும் தாற்றுபவர்கள் இல்லை. பாடியவர் பலர் பாடியவருள் சிறப்பு வாய்ந்தவராக கருதப்படுப்படுவர் வாலி அவர்கள்; அவரின் பாடல்களில் தாய்மையை எவ்வகையில் சிறப்பித்துள்ளார் என்று ஆராய்வதே இவ்வாய்வு கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

கவிஞர் வாலி

கவிஞர் வாலியின் இயற்பெயர் டி.எஸ். ரங்கராஜன். 29-10-1931இல் திருவரங்கரத்தில் பிறந்தார். கவிஞர், பாடலாசிரியர், எழுத்தாளர். நடிகர் என பன்முக ஆளுமைக் கொண்டவர். இவர் எழுதிய பாண்டவர் பூமி, கிருஷ்ண விஜயம் ஆகிய கவிதைத் தொகுப்புகள் புகழ்பெற்றவை. வாலி திரைப்படங்களுக்கு 15000 பாடல்களுக்கு மேல் எழுதியுள்ளார். 2007ஆம் ஆண்டில் இவருக்கு இந்திய அரசின் பத்மஸ்ரீ விருது வழங்கப்பட்டது. 18-7-2013இல் உலக வாழ்வை விட்டு நீந்தார்.

வாலி பாடல்களில் தாய்மை

1964இல் தெய்வத்தாய் என்ற படத்தில் முதல் முதலில் பாடல் எழுதி திரையுலகில் எழுத்தாளராக அறிமுகமானவர். பக்தி, நட்பு, காதல் தத்துவம் என பலவிதமான பாடல்கள் எழுதி இருக்கிறார். வாலி அவர்கள் எழுதிய பாடல்களின் மூலம் அம்மா பாடல்கள் எழுதுவதில் இவருக்கு நிகர் இவரே என்று அறிய முடிகின்றது.

* உதவிப் பேராசிரியர். தமிழியல் துறை, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம், சிதம்பரம்.

கைப்பேசி: 9994333216, மின்னஞ்சல்: pelayapillai@gmail.com

“தாயில்லாமல் நானில்லை
 தானே எவரும் பிறந்ததில்லை
 எனக்கொரு தாய் இருக்கின்றாள்
 என்றும் என்னை காக்கின்றாள்!” (அடிமைப் பெண்)

என்ற பாடலைத் தொடங்கி ஜீவநதியாய் வந்து ஒரு மகனின் தாகத்தைத் தீர்ப்பவள் தாய் என்று தன் கற்பனை நயத்தை அள்ளி வீசியுள்ளார். திரைக்கதையின் படி. தன்னைப் பெற்றத் தாயை முதன் முறையாகப் பார்க்கச் செல்லும் காட்சி! அத்தாயின் காலில் அடிமை விலங்கு பூட்டப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளை எல்லாம் அகற்றிவிட்டு கடைசியாக உன் அன்னையின் விலங்கை அகற்றவா மகனே..... என்று ஆணையிடுகிறாள். அம்மாவின் காலடியில் ஆசிபெற்று மகன் தன் கடமையாற்றப் புறப்படுகின்ற உணர்ச்சிகரமான; உயிருட்டும் பாடல் வரிகள். தாய் பற்றி எடுத்துக் கூறிய எத்தனையோ சிகரங்களில் இப்பாடல் நிச்சயம் ஒரு இமயமாக அமைந்துள்ளது. இதன் மூலம் தாய் என்பவள் தன்னாலும் இல்லாதவள் என்று கவிஞர் புலப்படுத்துகிறார்.

மனித குலத்தின் உதடுகளில் மிக ஆழமான வார்த்தை ‘அம்மா’ என்ற வார்த்தை, மிக ஆழகான அமைப்பு, ‘அம்மா’ என்ற அழைப்பு அது நம்பிக்கையும் அன்பும் நிறைந்த வார்த்தை, இனிய, அன்பான இதயத்தின் ஆழத்தினின்றும் வரும் வார்த்தை. அன்னையே எல்லாம். துயரத்தின் போது ஆறுதல், நம் துன்பத்தில் நம்பிக்கை, பலமின்மையில் பலம் அவளே. அவளே அன்பு, கருணை, இரக்கம், மன்னிக்கும் பண்பு எல்லாவற்றிற்கும் மூலம், “தன் அன்னையை இழப்பவன், அவனைக் காக்கின்ற ஒரு ஆன்மாவை இழக்கின்றான்” (முறிந்த சிறகுகள், ப-79) என்பது உலக இலக்கியத்திற்கு லெபனான் அந்த கொடையான கலீஸ் ஜிப்ரானின் வாக்கு. ‘மாதா, பிதா, குரு, தெய்வம்’, என்னும் வரிசையில் முதல் இடத்தில் இருப்பது அன்னையே. ‘அன்னையும் பிதாவும் முன்னரி தெய்வம்’, ‘தாயிற் சிறந்த கோயிலும் இல்லை. தந்தை சொல் மிகக மந்திரம் இல்லை’ என்றாற்போல் நீதிநூல்கள் அறும் உரைத்திடும் போதும் முதலில் குறிப்பிடப் பெறுவது தாயே. சங்க சான்றோர் பொன்முடியாரும், ‘ஈன்று புறந்தருதல் என்தலைக் கடனே’ (புறம்-312) எனத் தாயின் கடமையையே முதற் பெருங்கடமையாகச் சுட்டுவார். இதனை, தூங்காதே தமிழ் தூங்காதே, என்ற படத்தில் வாலி அவர்கள் எழுதிய பாடல் வரிகள்,

“நானாக நானில்லை தாயே
 நல் வாழ்வு தந்தாயே நீயே
 பாசம் ஒரு தேசம்
 நான் பார்க்கும் ஆகாயம்
 எங்கும் நீ பாடும் பூபாளம்
 வாடும் பயிர் வாழ
 நீ தானே நீர் வார்த்த கார்மேகம்”

வாடும் பயிர் கண்ட போதெல்லாம் வாடினேன் என்றார் வள்ளலார். இங்கு வாடும் பயிர் வாழ்வதற்கு நீர் தரும் கார்மேகமாகப் தாயை உவமைப்படுத்தியுள்ளார் கவிஞர். ஒரு மனிதன் எந்த நிலைக்குப் போனாலும் தாயின் அன்பும், அரவனைப்பும் அவசியம் என்பதை, மணிமாளிகை மாடங்களும், மலர் தூவிய மஞ்சங்களும், தாய் வீடு போல் இல்லை, அங்கு தாலாட்ட ஆளில்லை என்ற வரிகள் மூலம் தெளிவாக அறிய முடிகிறது. மேலும், தாயானவள் தன் குழந்தையைப் பெற்றெடுத்து, பேணி வளர்த்து ஆளாக்க எத்தனை விதமான இன்னல்களை எதிர் கொள்கிறாள் என்பதை விளக்குவதாகவும் இப்பாடல் வரிகள் அமைந்து இருக்கின்றன.

தாயன்புக்காக ஏங்கிய பாரதி,
 “என்னை ஈன்று எனக்கு ஜந்து பிராயத்தில்
 ஏங்க விட்டு விண்ணெய்திய தாய்” (பாரதியார் கவிதைகள், ப-20)
 “வலிமை சேர்ப்பது தாய் முலைப்பாலாடா”

எனத் தாய்ப்பாசத்திற்குப் புகழாரம் சூட்டும் பாரதியின் வரிகளை மன்னன், படத்தில் வாலியின் வரிகளாக, கேட்பவரையும் மெய் மறந்து கேட்க வைக்கும். வாலி அவர்கள் தலைமுறைத் தாண்டி பாடல்கள் எழுதியவர்.

“அம்மா என்று அழைக்காத உயிரில்லையே
அம்மாவை வணங்காத உயிர்வில்லையே
நேரில் நின்று பேசும் தெய்வம்
பெற்ற தாயின்றி வேறொன்று ஏது”

தாய்மை என்பதற்குச் சான்றாகப் பல பாடல்களை வாலி எழுதியிருந்தாலும் மேலே கூறியுள்ளப் பாடல், அனைவராலும் எழுச்சியுடன் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட பாடல் இது. இந்த இரண்டு வரிகளே போதும் தாயில்லாமல் இந்த உலகமே இல்லை என்பதை எடுத்துக்காட்டுகிறார். ஒரு தாய் தன் குழந்தை ஈன்றெடுத்த நாள் முதல் சீரும் சிறப்புமாய் பேணிகாப்பவள், குழந்தையின் முதல் சிரிப்பு, அழுகை, மழலைப் பேச்சு, தத்தி தவழ்ந்து நடக்கும் நடை என்று குழந்தையை பார்த்து பார்த்து வளர்ப்பவள். அத்தகைய சீராட்டிய தன் தாயின் உடல்நலம் குறைவின்றி இருக்கும் தருணத்தில் பெற்ற பிள்ளை ஆற்றும் கடமைகளை பாடலின் பின்னனியைவத்து எழுதப்பட்ட பாடல் இது. இதனையே மாணிக்கவாசகரின், “பால் நினைத்து ஊட்டும் தாயினும் சாலப்பரிந்து” என்கின்ற வரிகள் நினைவுகூர்கிறது.

“அன்னைக்குப் பதில் பின்னையொருவர் கிடைப்பாரா?” என்கிறார் நாமக்கல் கவிஞர். இக்கருத்தையே. உழைப்பாளி படத்தில் அவர்கள் எழுதியுள்ளார். நினைத்தாலே மனதை இதமாக்கும் வார்த்தை. தாயினும் சாலப் பரிந்து என்று சும்மாவா சொன்னார்கள். தாயைக் கடவுளுக்கு நிகராக சொல்வார்கள்.

“அம்மா அம்மா.....
எந்தன் ஆருயிரே.....
கண்ணின் மணியே.....
தெய்வம் நீயே....
பூவிழி ஓரம் ஓர்துளி நீரும்
நீ வாடத்தால் மன் தாங்காது
பொன்முகம் கொஞ்சம் வாடி நின்றாலும்
நான் துடிப்பேன் வலி தாளாது”

கேட்பவரின் உணர்ச்சிகள் கண்ணில் நீர் துளியாய் கோர்த்து எப்போது மடி மீது விழும் என்று விழியின் விளிம்பில் தத்தளிக்கும் என்பது தான் உண்மை. அம்மா, அம்மா எந்தன் ஆருயிரே என்ற முதல் வரிகள் நம் மனதில் ஏதோ ஒரு மின்னலைப் பாய்ச்சுகின்றன. உணர்ச்சிப் பெருக்கெடுத்து ஒரு நிமிடம் நாம் மௌனித்துப் போகிறோம். தாயை மதிக்காத ஒருவனை மனித ஜாதியாகவே நாம் கருத முடியாது என்று சொல்லாமல் சொல்கிறார் கவிஞர். இக்கருத்தையே, சிற்பி அவர்கள்,

“அழித்து எழுத முடியாத
சித்திரம் ஒன்றுண்டு
அம்மா..”
“சோர்வு குழும் பொழுது
இன்றும் அம்மாவின் குரல்
ஒடு ஒடு சங்கிலி
ஒடோடு”

என்னும் இளம் பருவத்து மலரும் நினைவுடன் ‘அம்மா ஓர் அதிசயம்’ என்பதைச் சொல்லியிருப்பது போற்றத்தக்கது.

ஆகாயத்துக்கு அடுத்த வீட்டில், மு.மேத்தா அவர்கள்,

“எதிரே

இடது தோளிலும் வலது தோளிலும்

இடுப்பிலும் மாற்றி மாற்றி

வைத்ததன்றி தன் குழந்தையைக்

கீழே இறக்கி வைக்காத

தாயைப் பார்த்துத் தலைகுனிந்தான்”

என்று தாய்மைப் பற்றிச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார். இந்த தாய்மையைப் போற்றியே. தளபதி படத்தில் வாலி அவர்களின் பாடல் வரிகள்,

“சின்னத் தாயவள் தந்த ராசாவே

முள்ளில் தோன்றிய சின்ன ரோசாவே

யாராரோ

உந்தன் கண்ணில் ஏன்தான் நீரோ

சொல்லவா ஆராரோ....நம்

சொந்தங்கள் யாராரோ

உந்தன் கண்ணில் ஏன் நீரோ

தாயமுதானே நீ வர..... நீயமுதாயே தாய் வர

தேய்பிறை காணும் வெண்ணிலா”

தமிழில் இருக்கும் அம்மா பாடலில் எப்போதும் மக்கள் மனதில் நீங்காத இடத்தைப் பிடித்த பாடல். அதற்குக் காரணம் அப்பாடலின் பொருள்,

வெண்ணிலா தேயும் வரம் பெற்றது ஆனால் என் நிலா தேயாது..... மகனே உன்னை இந்த நெஞ்சோடு அணைக்காது இந்த உலகை விட்டு பிரியாது, உன்னுடைய முகம் பால் மணம் வீசக்கடியது..... உன் பார்வையில் உன்னை வரம்வாங்கி பெற்றெடுத்தேன்..... ஆனால் வெய்யிலில் உன்னை வாடவைத்து விட்டேனே.... இந்த தெய்வம் அந்த கோயிலை சென்று சேரும் நாள் எப்போது என்று பொருள்படிந்த ஏக்க வரிகளே அனைவரின் மனதைக் கவர்ந்துள்ளது. இதனையே, புதுகவிதையில் ‘உலகின் உன்னதம், உயிர்தாங்கும் காவியம், தாய்மை’ என்று குறிக்கின்றார்கள்.

நியூ என்ற படத்தில், எனிமையான வார்த்தைகளைத் தேடிப்பிடித்து பாமரனும் புரிந்துக் கொள்ளும் வண்ணம் வாலி அவர்கள் இயற்றியப் பாடலே,

“காலையில் தினமும் கண்விழித்தால்

நான் கை தொழும் தேவதை அம்மா

அன்பென்றாலே அம்மா..... அம்மா

என்தாய் போல் ஆகிடுமா

இமை போல் இரவும் பகலும் எனை

காத்த அன்னையே

உனதன்பு பார்த்த பின்பு அதை

விடவானம் பூமியாவும் சிறியது”

தாய்மைப் பற்றி,

“நிறைமாத நிலவே வாவா

நடைபோடு மெதுவா மெதுவா

அழகே உன் பாடு அறிவேனம்மா

மசக்கைகள் மயக்கம் கொண்டு

மடி சாயும் வாழைத்தண்டு

சுமையல்ல பாரம் சுகம் தானம்மா

தாயான பின்புதான் நீ பெண்மணி

தோள் மீது தூங்கடி கண்மணி கண்மணி”

காலையில் தினமும் கண் விழித்தால் நாம் வணங்க வேண்டிய தெய்வம் அம்மா என்று கூறுவது, அம்மா கண் தூங்காமல் நம்மைப் பேணிக்காப்பதால்தான்.

“குழந்தையின்

அழுகையின் அர்த்தம்

புரிந்த அகராதி புத்தகம்

அம்மா.....”

என்ற கவிதை வரி இங்கு நினையத்தக்கது. தாய் என்பவள் உண்மையின் தோழனாக திகழ்கின்றாள். தாயின் மாண்பினை எடுத்தியம்பும் பாடலாகவும், தாய்ப்பாசத்தை பறைசாற்றும் அருமையான பாடலென்பதையும் நம்மால் மறுக்க முடியாத உண்மை.

“ஆசைப்பட்ட எல்லாத்தையும் காசியிருந்தா வாங்கலாம்

அம்மாவை வாங்க முடியுமா? நீயும்?

அம்மாவை வாங்க முடியுமா? நீயும்?

ஆயிரம் உறவு வந்து உன்னை தேடிவந்து நின்னாலும்

தாய் போல தாங்க முடியுமா?

உன்னையும் என்னையும் படைச்சது இங்கேயாருடா?

தெய்வம் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் இருக்கிறதுன்னா தாய்டா

பட்டினியா கிடந்தாலும் பிள்ளைக்குப் பால்

கொடுப்பா.....

மண்ணில் ஒரு செடி முளைச்சா

மண்ணுக்கு அது பிரசவம்தான்”

பாடலொன்று மனதில் நீங்கா இடம் பெறுவதற்கான தகுதி, அது சந்தம் நிறைந்ததாக இருக்க வேண்டுமென்பதோ, வார்த்தை ஜாலங்கள் மிகுந்ததாக இருக்க வேண்டுமென்பதோ சங்கத் தமிழ் வார்த்தைகள் கலந்திருக்க வேண்டுமென்பதோ கட்டாயில்லை. எனிமையான வார்த்தைகளைத் தேடிப்பிடித்து பாமரனும் புரிந்துக் கொள்ளும் வண்ணம் பாடல்களை இயற்றுவதில் வல்லமைப் படைத்தவர் வாலி அவர்கள். “ஒரு பானை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம்” என்பார்கள் அன்னையைப் பற்றி எத்தனையோ பாடலாசிரியர்கள் எழுதி வைத்துப் போயிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஆண்டுகள் பல கடந்தும் ஆழமாக நம் மனதில் அடிச்சுவட்டை பதிந்து இருப்பவை வாலியின் பாடல்கள்.

“முந்தி தவமிருந்து, முன்னாறு நாள்
சுமந்து, அந்தி பகலாக தொந்தி
சரியக் கிடந்த”

விந்தை மிகு அன்னையின் மேன்மையை கவியாகப் புனைந்தார் பட்டினத்தார். இதனையே, நிறைமாத நிலவே என்று வாலி புனைந்துள்ளார். வாலி அவர்களின் காலத்தால் அழியாதப் பாடல்களின் மூலம் நம் உள்ளத்தில் தாய்ப்பாசம் பொங்கி நம்மை ஒரு கணம் கண்கசிய வைத்துவிடுகிறது. நம் தாய் நமக்காக பட்ட இன்னல்கள் நம் கண் முன்னே வந்து நிழலாடுகின்றன. அவளை நினைத்து உருகி போகிறோம்.

முடிவுரை

தாயின் காலடியில் உள்ளத்தா சொர்க்கம் என்று நபிகள் நாயகம் கூறுகிறார். அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம் என்கிறது நன்னெறி. தாய் எந்த உயிருக்கும் ஆதாரமானவள்! தாயை வணங்குதல் தரணியில் சிறந்ததென சான்றோர் முதலாய் சரித்திரம் சொல்லும்! தாய்க்கு ஈடாக இவ்வுலகில் ஏதும் கிடையாது என்பதும் யாவரும் அறிந்ததே! அன்பு, கருணை, பரிவு, பாசம் இவைகளின் மொத்தப் படைப்பு தாய்மை! ‘அவள் அன்னை மட்டுமல்ல! வாழ்வின் ஆதாரம்’ கடவுள் ஒவ்வொரு உயிருடனும் இணைந்திருக்க இயலாத காரணத்தால் தாயை படைத்திருக்கிறான் இறைவன் என்பது இக்கட்டுரையின் முடிவாகும்.